

dette høje Ting. Dette sidste kan naturligvis kun glæde mig. Jeg mener virkelig, at man skriver sin Betænkning, for at den skal vække Interesse i det høje Ting; jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen skriver sin ud fra andre Motiver, skriver den ud fra det Motiv, at man ikke skal bryde sig det ringeste derom, at man ikke skal læse en saadan Betænkning; det har jeg ikke gjort.

Det ærede Medlem henstillede, at Dansk Ordbog undersøgte de Udtryk, der er brugt i denne Betænkning, navnlig Betydningen af Ordet „Frisind“. Det mener det ærede Medlem nu kan have stor Interesse. Jeg skal ikke indlade mig i Diskussion med det ærede Medlem om Forstaaelsen af saadanne Ord, vi er nu en Gang blevet enige om, at vi taler to forskellige Sprog: det, det ærede Medlem kalder Frisind, kalder jeg Tvang, og omvendt, saa det er jo haabløst at diskutere herom. Men det ærede Medlem sagde, at Mindretallet havde indledet sin Betænkning med Udtalelser om, at den højtærede Kirkeminister skulde have brudt sit Ord. Det har jeg aldeles ikke tænkt, jeg vilde sige, jeg har indledet med nogle Bemærkninger om, at trods Udtalelser, som Kirkeministeren fremsatte straks ved sin Tiltræden om ikke at ville forelægge Forslag af vidtrækkende Betydning, har han dog nu — paa Grund af Forholdene naturligvis — fundet sig foranlediget til at forelægge et Forslag af saa vidtrækkende Betydning som det foreliggende. Her er jeg i det heldige Tilfælde — kan jeg maaske sige —, et sjældent Tilfælde, at være fuldstændig enig med „Kristeligt Dagblad“. Jeg vil henstille til det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen at læse en Artikel i „Kristeligt Dagblad“ for 6. Maj forrige Aar. Den har, saa vidt jeg husker, til Overskrift „Kirkelig Lovgivning“ og indledes saaledes: „Straks ved sin Indtræden i Ministeriet udtalte Kirkeminister Dahl sig saaledes, at man maatte antage, at der ikke fra hans Side vilde fremkomme kirkelige Lovforslag af særlig Betydning.“ Her har altsaa „Kristeligt Dagblad“ været fuldstændig enig med mig i, at man maatte forstaa Udtalelser af Kirkeministeren saaledes, at der ikke vilde fremkomme Forslag fra ham af særlig Betydning. Men Forholdene har

jo udviklet sig saaledes, at den højtærede Kirkeminister har ment, at han var nødt til at fremsætte et Forslag som det foreliggende. Dermed skal jeg paa ny anbefale, at man stemmer for Mindretallets Ændringsforslag under Nr. 1.

Blang: I en Mindretalsbetænkning har tre af Venstres Medlemmer, de ærede Medlemmer Hr. Klaus Berntsen, N. Johan Laursen og Moltesen, henstillet til Tinget at stemme det foreliggende Lovforslag ned. Man har gjort det med den Motivering, at det er ubetimeligt at nedsætte et Udvalg til Drøftelse af Forholdet mellem Stat og Kirke, ja man tillader sig endogsaa i denne Mindretalsbetænkning at agere Profet, man profeterer om, hvorledes dette Udvalgs Arbejde vil komme til at være sig, skønt det dog maa være vitterligt for alle, at derom kan man paa det nuværende Tidspunkt ingen Viden have.

I den Ordførertale, som det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen holdt for et Øjeblik siden paa dette Mindretals Vegne, anbefalede han at stemme det radikale Venstres Ændringsforslag ned nu ved den følgende Afstemning. Til denne Anbefaling kan jeg slutte mig, men jeg maa undre mig over den Bemærkning, der faldt fra det ærede Medlem vedrørende Flertallets Ændringsforslag. Det ærede Medlem sagde nemlig, at disse forbedrede Lovforslaget ganske væsentligt, og at det ærede Medlem naturligvis, hvis Forslaget blev vedtaget, maatte være glad ved, at Forslaget kunde blive forbedret. Men ud fra disse Præmisser drog det ærede Medlem den Slutning: Følgelig skal Venstre lade være med at stemme. Det synes mig nu at være en noget mærkelig Konklusion af de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem vedrørende Forslaget. Men da nu en Del af Venstrepartiet finder det ubetimeligt at faa et saadant Udvalg til Drøftelse af Forholdet mellem Stat og Kirke nedsat, bliver det nødvendigt for mig at klarlægge, saa vidt jeg kan, hvorfor jeg tværtimod maa finde det betimeligt, ja endogsaa nødvendigt, at et Udvalg nedsættes til Drøftelse af de heromhandlede Forhold, valgt saaledes som foreslaaet af Flertallet i Udvalgets Betænkning, 8 Medlemmer valgte af Rigs-